

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/73/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114226537
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3114226537.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Francúzska republika, boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, konajúci prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava 811 09, IČO: 47258713, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Ventúrska 16, proti žalovanému: P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. nad Q., ul. F. hájom XXXX/XXX, o zaplatenie 1.238,11 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

III. Občianskemu združeniu Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave, ulica Fedinova 9, súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresnému súdu Trenčín bola dňa 05.12.2014 doručená žaloba pôvodného žalobcu (CETELEM Slovensko a.s.) zo dňa 24.11.2014, ktorou sa proti žalovanému domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.238,11 eur spolu s príslušenstvom, a to úrokom vo výške 13,49 % ročne zo sumy 997,- eur od 09.01.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.080,86 eur od 09.01.2014 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 05.11.2012 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „úverová zmluva“) podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy mal byť záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému účelový spotrebiteľský úver vo výške 8.000,- eur na splatenie úverov. Žalovaný bol oprávnený použiť poskytnuté peňažné prostriedky iba na účel uvedený v zmluve - multiprojekt. V prípade použitia finančných prostriedkov na iný účel alebo nepreukázania účelu ich použitia, mal žalobca právo, v súlade so zmluvou, zmeniť dohodnutú výšku úrokovej sadzby a účtovať si poplatok v zmysle aktuálneho sadzobníka poplatkov. Žalovaný bol niekoľkokrát písomne a telefonicky kontaktovaný, aby zdokladoval účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov, pričom tieto pokusy zostali bezvýsledné. Nakoľko žalobca nezdokladoval účel použitia peňažných prostriedkov do výšky uvedenej v zmluve, došlo zo strany žalobcu k zmene počtu a výšky mesačnej splátky. O tejto skutočnosti bol žalovaný informovaný. Z uvedených dôvodov žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 997 eur, splatný formou 119 mesačných splátok vo výške 18,25 eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 15.07.2013. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Žalovaný uhradil len časť dlžnej sumy a to sumu vo výške 47,51 eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 08.01.2014 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedenému

má žalovaný voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.238,11 eur, (997,- eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 81,48 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 2,38 eur z titulu dlžného poistného z úveru, 157,25 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho sa žalobca od žalovaného domáha zaplataenia úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 13,49 % ročne zo sumy 997,- eur od 09.01.2014 až do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.080,86 eur od 09.01.2014 až do zaplataenia. Podaním doručeným súdu dňa 29.01.2015 žalobca špecifikoval dlžnú sumu, pričom uviedol, že dňa 05.11.2012 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému spotrebiteľský úver na nákup tovaru vo výške 997,- eur. Zároveň predložil potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, z ktorého je zrejmé kedy a v akej výške poskytol žalovanému peňažné prostriedky. V súlade so zmluvou si uplatnil nárok na zaplataenie poplatku za nedokladovanie účelu použitia peňažných prostriedkov vo výške 200,- eur v zmysle sadzobníka poplatkov. Žalobca spresnil, že časť poplatku vo výške 42,75 eur bola zaplataená úhradami žalovaného zo dňa 16.09.2013, 11.10.2013 a 11.11.2013. Z tohto dôvodu si uplatňuje už len sumu 157,25 eur.

3. Na doručení žalobu s jej doplnením a prílohami žalovaný nereagoval.

4. V priebehu konania, dňa 16.12.2014, oznámil vstup do konania vedľajší účastník, a to Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42 260 086, so sídlom v Bratislave, Fedinova 9. Z oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania podľa pôvodnej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku vyplynulo, že Spotrebiteľské združenie OSA vstúpilo do konania z vlastného podnetu, podľa pôvodného ust. § 93 ods. 3 O. s. p. Okrem právneho zdôvodnenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania, v tomto podaní vedľajší účastník žiadal len o doručenie žaloby v elektronickej podobe. Uznesením č.k. 17C/73/2015-38 zo dňa 30.10.2015 bolo vedľajšie účastníctvo Spotrebiteľského združenia OSA pripustené. Vedľajší účastník sa v priebehu konania, okrem vyššie uvedeného podania, už nevyjadroval k uplatnenému nároku.

5. V priebehu konania došlo pred jeho právoplatným skončením k zániku pôvodného žalobcu. Z obchodného registra súd zistil, že pôvodný žalobca zanikol v dôsledku zlúčenia s inou právnickou osobou, a to zahraničnou obchodnou spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom vo Francúzskej republike, ktorá sa stala jeho právnym nástupcom, a ktorá na území Slovenskej republiky koná prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky. O zmene žalobcu súd rozhodol uznesením zo dňa 13.02.2017.

6. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, ktorého sa nezúčastnili obe sporové strany. Právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť na pojednávaní vopred písomne ospravedlnil. Žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to: č. I. 8 Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, čl. 11 amortizačná tabuľka, č. I. 13 oznámenie o vyhlásení mimoriadne splatnosti úveru, čl. I. 14 výpis z úverového účtu č. XXXXXXXXXXXXXXX, č. I. 22 potvrdenie o odfinancovaní peňazí, č. I. 23 potvrdenie o prijatí splátok, č. I. 24 oznámenie o zmene podmienok úveru, čl. I. 25 sadzobník poplatkov. Po tomto oboznámení sa s listinnými dôkazmi súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov a vec právne posúdil.

7.1 Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

7.2 Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

7.3 Podľa § 491 ods.1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

7.4 Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

7.5 Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7.6 Podľa § 261 ods.3 písm. d) Obchodného zákonníka, v znení účinnom v čase vzniku záväzkového vzťahu, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

7.7 Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7.8 Podľa § 1 ods.1, ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

7.9 Podľa § 9 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

7.10 Podľa bodu 2.2. časti 1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami a účinnosť nadobúda dňom poskytnutia Úveru Dlžníkovi. O poskytnutí úveru bude dlžník písomne informovaný. V prípade ak úver nie je poskytnutý do 6 mesiacov od podpisu zmluvy, zmluva zanikne.

8. Žalobca odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu (svoju pohľadávku) od zmluvného vzťahu so žalovaným. Týmto zmluvným vzťahom je úverový vzťah, vzniknutý na základe predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 05.11.2012, obsahom ktorej sú dve úverové zmluvy a to jednak úverová zmluva v zmysle odseku 2 tohto odôvodnenia (ďalej len „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“) a takisto revolvingová úverová zmluva. Žalovanému mali byť na základe tejto úverovej zmluvy poskytnuté dva spotrebiteľské úvery, a to vo forme úveru vo výške 8.000,- eur, účelovo viazaným na tzv. multiprojekt - teda splatenie úverov, a vo forme tzv. revolvingového úveru prostredníctvom úverového rámca k vydanéj platobnej karte v zmysle zák.č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

9. Obe úverové zmluvy uzatvorené medzi žalobcom a žalovaným sú zmluvami, ktoré uzavrel žalobca ako dodávateľ so žalovaným ako spotrebiteľom, pretože pri ich uzatváraní žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto ide o spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Zároveň ide aj o zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Tým sa pri rozhodovaní o žalobe žalobcu otvoril priestor pre súdnu kontrolu zmluvných podmienok, a to v tom zmysle, či tieto nespôsobili hrubú nerovnováhu v právach a

povinnostiach v neprospech žalovanej ako spotrebiteľovi, resp. priestor na ochranu podľa § 3 ods.3, či § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

10. Po posúdení predloženej úverovej zmluvy, resp. oboch úverových zmlúv, ktoré sa nachádzajú na jednej listine, má súd za preukázané platné uzatvorenie zmlúv o úvere, ktoré sú zároveň zmluvami o spotrebiteľskom úvere, na ktoré je potrebné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzatvorenia. Zo záväzkového vzťahu vzniknutého na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere si žalobca uplatňuje právo na vrátenie istiny poskytnutého úveru v sume 997,- eur, právo na zaplatenie zmluvného úroku vyčísleného v sume v sume 81,48 eur, poistného v sume 2,38 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 157,25 eur, ktoré predstavujú poplatok za nedokladovanie účelu použitia peňažných prostriedkov, úroku vo výške 13,49 % ročne zo sumy 997,- eur od 09.01.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.080,86 od 09.01.2014 do zaplatenia. Zo záväzkového vzťahu vzniknutého na základe revolvingovej úverovej zmluvy si žalobca neuplatňuje žiadne práva.

11. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, posúdil súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 05.11.2012. Úver v sume 997 eur bol žalovanému poskytnutý dňa 28.06.2013 (č.l. 22 spisu). Lehota na poskytnutie úveru zo zmluvy, podľa bodu 2.2. časti 1 zmluvy, uplynula dňa 06.05.2013. Podľa zmluvných dojednaní, zmluva o spotrebiteľskom úvere zanikla dňa 06.05.2013. Vzhľadom na uvedené žalobca poskytol peňažné prostriedky žalovanému vo výške 997,- eur bez právneho dôvodu. Žalobca nepredložil súdu inú platnú zmluvu uzatvorenú so žalovaným, ktorou by preukázal svoje nároky voči žalovanému. Súd uvádza, že zákonodarca podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zaviedol obligatórne písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Listinu zo dňa 02.07.2013 (č.l. 24 spisu) nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko nespĺňa náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a je opatrená len podpisom bližšie nešpecifikovanej osoby označenej ako predseda predstavenstva a generálny riaditeľ. Podpis žalovaného pripojený nebol. Z listiny je zrejmé, že ide o jednostrannú zmenu zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.11.2012 (zmena úroku z 13,49 % na 16,48 % ročne), ktorá v tom čase, teda dňa 02.07.2013, už nebola účinná (bola zaniknutá) podľa bodu 2.2. časti 1 zmluvy. Ak došlo k poukázaniu sumy 997 eur žalovanému, nešlo o jej poskytnutie na základe úverovej zmluvy, ale o plnenie na základe neplatného právneho úkonu, resp. o plnenie bez právneho dôvodu. V takom prípade sa môže žalobca domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, čo však neurobil. Súd takisto poukazuje na to, že v takom prípade je nevyhnutná zmena žaloby, nakoľko podľa § 140 ods.1 Civilného sporového poriadku je zmena žaloby aj uplatnenie iného práva.

12. Predmetné konanie je konaním sporovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Ide o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nepreukázanie tvrdených skutočností, to znamená neunesenie dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokazovanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku ako na istinu, tak na príslušenstvo. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepredložil súdu riadnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky. Preto nemá právo na požadované zmluvné plnenie, v dôsledku čoho súd žalobu zamietol. Vzhľadom na zánik Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa súd kontrolou zmluvných podmienok podrobnejšie nezaoberal.

13. Podľa § 255 ods. 1, ods.2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14. Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd

prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 v spojení s § 257 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému ako plne úspešnej procesnej strane nepriznal voči žalobcovi náhradu trov konania. Žalovanému v priebehu konania nevznikli žiadne trovy konania, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa, a preto mu súd náhradu trov konania v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku nepriznal.

17. Vzhľadom k tomu, že do 30.06.2016 sa tohto konania zúčastnil aj vedľajší účastník na strane žalovaného, a to Občianske združenie Spotrebiteľské združenie OSA, súd rozhodoval aj o jeho práve na náhradu trov konania. Toto rozhodnutie o trovách, aj napriek jeho neúčasti v konaní v tomto štádiu konania, súd považuje za naplnenie princípu spravodlivého usporiadania vzťahov vzniknutých v tomto konaní. V opačnom prípade, by o trovách konania tohto občianskeho združenia, ktoré mu vznikli, nebolo rozhodnuté vôbec, čím by mohlo dôjsť k poškodeniu jeho práv. Súd vzal do úvahy pri tomto rozhodnutí aj ustanovenie čl. 4 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona (čo je daný prípad a daná procesná situácia), právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Najbližšie k posudzovanej právnej veci sú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ktoré upravujú trovy konania strán a ich náhradu (§ 251 a nasl.). Aj podľa súdnej praxe vyvinutej podľa Občianskeho súdneho poriadku, teda do 30.06.2016, patrilo právo na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi rovnako ako účastníkovi konania. Teda súd na základe uvedeného uzatvára, že vedľajší účastník, ktorý vystupoval v konaní iba do 30.06.2016 má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, a teda aj na rozhodnutie o jeho trovách.

18. Pri následnom rozhodovaní o nároku tohto občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania súd zistil, že tomuto občianskemu združeniu v konaní nevznikli žiadne trovy, pretože okrem svojho vstupu do konania, sa k podanej žalobe nevyjadril, náhradu trov konania si neuplatnil a napokon vo veci bolo rozhodnuté bez akejkoľvek intervencie zo strany tohto občianskeho združenia. Tieto skutočnosti sú vo svojom súhrne dôvodom hodným osobitného zreteľa, a preto mu súd náhradu trov konania v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.